



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľky **M. P.**, bytom P., S., zastúpenej JUDr. O. M., advokátkou so sídlom v P., P. č. X. proti odporčkyni **Sociálnej poisťovni – ústredie, Bratislava**, v konaní o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd 79/2007-41 z 05.09.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd 79/2007 – 41 z 05.09.2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporckyne z 12.12.2007, ktorým priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 04.02.2004 v sume 2 455,-Sk mesačne. Rozhodla tak z dôvodu, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u navrhovateľky stanovený na 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Krajský súd dôvodil tým, že v konaní nebola preukázaná vyššia miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako sa toho navrhovateľka domáhala. V danom prípade bol zdravotný stav navrhovateľky posúdený posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne, pobočky aj ústredia.

Z posudkov jednoznačne a nepochybne vyplýva, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím u navrhovateľky sú degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách, ktoré bolo posudkovými lekármi správne zaradené podľa prílohy 4 zákona pod Kapitolu XV, oddiel E, položka 3c a správne bolo určené aj percentuálne rozpätie 50 % , keď posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie v posudku zo dňa 11.10.2007 a v doplnacom posudku zo dňa 10.04.2008 určil hornú hranicu zákonného percentuálneho rozpätia. Tak, ako je to upravené v § 71 ods. 8 zákona zvýšil toto percentuálne rozpätie o 10 % za ďalšie zdravotné postihnutie na celkových 60 %, a laicky je možné povedať, že posudkoví lekári určili maximum, aké za daného zdravotného stavu navrhovateľky určiť mohli. Dátum priznania invalidity je od 04.02.2004 tak, ako navrhovateľka žiadala v žiadosti o priznanie invalidného dôchodku. V súlade so zákonom preto postupovala odporkyňa, ak na základe takto určenej percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (60 %) vypočítala výšku invalidného dôchodku.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom namietala, že neboli zhodnotené jej ďalšie zdravotné postihnutia , resp. boli zhodnotené ako bezvýznamné. Svoj pracovný potenciál považuje za minimálny s nepriaznivou prognózou, pričom poukázala na neurologický nález zo 06.10.2008. Žiadala uznanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zodpovedajúcu plnej invalidite (nad 70 %) a zrušenie rozsudku krajského súdu a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Ako to uviedol krajský súd, ďalšie zvýšenie invalidného dôchodku by u navrhovateľky prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u navrhovateľky vyššia, ako v súčasnosti posudkovými lekármi stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Takýto zdravotný stav však u navrhovateľky nebol objektívne zistený. Posúdením jej zdravotného stavu neboli zistené medicínske podmienky pre priznanie vyššieho invalidného dôchodku, pretože miera poklesu schopnosti na vykonávanie zárobkovej schopnosti bola posudkovým lekárom stanovená na 60

% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a vo výške tomu zodpovedajúcej bol aj invalidný dôchodok priznaný, čo navrhovateľka nespochybnila.

Zdravotný stav navrhovateľky opakovane posudzovali na základe zákona ustanovení posudkoví lekári. S obsahom posudkov sa krajský súd náležite a podrobne vo svojom rozhodnutí zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila. Posudky po vyšetrení navrhovateľky, ako aj na základe jej zdravotnej dokumentácie sú jednoznačné so zhodným konštatovaním, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je vyššia ako 60 %. Posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav navrhovateľky v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, ich posudky sú úplné a presvedčivé. Na základe posudkov posudkových lekárov dospel súd k závermi, že skutkové okolnosti týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľky sa dostatočne ozrejmlili.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnym závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne. Na uvedenom závere nič nezmenil ani obsah podaného odvolania navrhovateľky, ktoré ani neobsahovalo skutkové dôvody a ani právne námietky proti posúdeniu veci krajským súdom. Lekárska správa predložená v odvolacom konaní nemohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia vydaného pred vyhotovením predmetnej správy a pokiaľ má navrhovateľka za to, že medicínske zistenia zo 06.10.2008 ovplyvňujú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nie je vylúčené, aby podala novú žiadosť o preskúmanie zdravotného stavu a o následné zvýšenie dôchodku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rovnako, ako krajský súd, považoval rozhodnutie odporkyne o výške priznaného dôchodku na základe odborných medicínskych záverov posudkových lekárov za zákonné a preto rozhodnutie krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne, ako vecne správne s poukazom na § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd o trovách konania rozhodol so zreteľom na to, že odporkyňa trov

nevznikli a navrhovateľka vzhľadom na výsledok konania nemá na náhradu trov odvolacieho konania nárok.

P o u č e n i e: **Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave 25. februára 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.

predsedníčka senátu